

logiciels préinstallés ne constitue pas une pratique commerciale trompeuse au sens de l'article 5, 4., sous a), et de l'article 7 de la directive n° 2005/29 ».

G.S.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

David Haex⁹

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 2 september 2016

Zaak: F.15.0104.N

VENNOOTSCHAPPEN

Vennootschappen met rechtspersoonlijkheid: gemeenschappelijke bepalingen – Openbaarmakingsformaliteiten – Vennootschap onder firma

SOCIÉTÉS

Sociétés dotées de la personnalité juridique: dispositions générales – Formalités de publicité – Société en nom collectif

Artikel 76, § 1 W.Venn. stelt dat de akten en gegevens waarvan de openbaarmaking is voorgeschreven, pas aan derden kunnen worden tegengeworpen vanaf de dag dat zij in de bijlage bij het *Belgisch Staatsblad* zijn bekendgemaakt, tenzij de vennootschap aantoont dat die derden er tevoren kennis van droegen. In de praktijk kan de toepassing van deze bepaling onder meer tot juridische betwistingen leiden in geval van bestuurswissels of vennootschapsrechtelijke reorganisaties die niet of niet tijdig worden bekend gemaakt.

In casu had een vennoot van een VOF zijn deelneming overgedragen, zonder dat deze overdracht was bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Het verlies van de hoedanigheid van vennoot onder firma moet worden bekendgemaakt overeenkomstig artikel 69, eerste lid, 4° *juncto* artikel 74, 1° W.Venn. Deze bekendmaking is niet onbelangrijk vermits vennoten onder firma die hun deelneming hebben overgedragen, niet langer hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van de vennootschap die na de overdracht zijn ontstaan. Dit verlies van hoedanigheid van vennoot kan pas aan derden worden tegengeworpen vanaf het ogenblik van openbaarmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

In het betrokken arrest geeft het Hof van Cassatie een invulling aan het begrip “derde”. Derden zijn zij die met de vennootschap wegens haar bestaan gehandeld hebben. Deze wetsbepaling beschermt volgens het Hof van Cassatie de derden die met de vennootschap of met haar

organen plegen te handelen en voor wie de openbaar te maken akten om die reden relevant zijn. Derden die op de vennootschap een vordering uit onrechtmatige daad of uit kracht van de wet hebben, zijn geen door deze bepaling beschermde derden. Aan hen kan de betrokken rechtshandeling aldus worden tegengeworpen van zodra ze is voltrokken.

De verschuldigde bedrijfsvoorheffing die de fiscus trachtte te verhalen op de uitgetreden vennoot vloeit voort uit de wet. De fiscus is bijgevolg geen door artikel 76 W.Venn. beschermde derde zodat het bestaan en de rechtsgevolgen van de overdracht van aandelen overeenkomstig het gemeen recht aan de fiscus tegenwerpelijk waren vanaf hun bestaan.

Hof van Cassatie 24 maart 2016

Zaak: C.15.0166.N

VENNOOTSCHAPPEN

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Bestuur – Algemeen – Aansprakelijkheid – Insolventie – Faillissement – Sociale bijdragen

SOCIÉTÉS

Société privée à responsabilité limitée – Gestion – Généralités – Responsabilité – Insolvabilité – Faillite – Cotisations sociales

Krachtens artikel 265, § 2 W.Venn. kunnen de zaakvoerders, gewezen zaakvoerders en alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad, door eiser en de curator persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen indien komt vast te staan (1) dat een door hen begane grove fout aan de basis lag van het faillissement, (2) of indien zij zich, in de loop van de periode van 5 jaar voorafgaand aan de faillietverklaring bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties betrokken werden met schulden ten aanzien van een inningsorganisme van de socialezekerheidsbijdragen.

In casu had het hof van beroep te Brussel rekening gehouden met de goede trouw van de zaakvoerder van de gefailleerde vennootschap om te oordelen dat de wettelijke voorwaarden voor de persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid op grond van artikel 265, § 2 W.Venn. niet vervuld waren. Het Hof van Cassatie verbreekt deze beslissing en verduidelijkt dat de goede trouw van de bestuurders of de gewezen bestuurders niet relevant is om te bepalen of zij al dan niet persoonlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de socialezekerheidsbijdragen. De rechter kan met de goede trouw wel rekening houden bij het bepalen van de omvang van de bedragen waartoe de bestuurders of gewezen bestuurders gehouden zijn.

⁹ Advocaat te Brussel.

Zie ook de beslissing van het Grondwettelijk Hof van 25 september 2014 (samenvatting in *TBH* 2015, 122) met betrekking tot dit onderwerp.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*¹⁰, *Véronique Beeckx*¹¹ en *Michel Cornette*¹²

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van beroep Antwerpen (4de k.) 12 september 2016

Zaak: 2014/AR/816

VERVOER

Tussenpersonen bij vervoer – Goederenbehandelaar – Breken en zeven van goederen is te beschouwen als een logistieke activiteit – Toepasselijkheid algemene voorwaarden

VERVOER

Tussenpersonen bij vervoer – Goederenbehandelaar – Plicht tot teruggave van overhandigde goederen – Overmacht – Beperking van aansprakelijkheid

TRANSPORT

Intermédiaires de transport – Manutentionnaire – Briser et tamiser des marchandises doit être considéré comme une activité logistique – Application des conditions générales

TRANSPORT

Intermédiaires de transport – Manutentionnaire – Obligation de restituer les marchandises confiées – Force majeure – Limitation de responsabilité

Het breken en zeven van het restproduct van een productieproces, teneinde aldus het waardevolle antimoon te recupereren dat zich in dit restproduct bevindt, is in de verhouding tussen de partijen te beschouwen als een logistieke activiteit. Aangezien de goederenbehandelaar meegedeeld had dat voor haar “logistieke activiteiten” de ABAS-KVBG voorwaarden en de Algemene Logistieke Voorwaarden zouden gelden, en de tekst van deze voorwaarden ook meegedeeld had, zijn deze voorwaarden van toepassing.

De goederenbehandelaar dient de hem toevertrouwde goederen in de overeengekomen staat terug te geven aan de opdrachtgever. Doet hij dit niet, dan is hij aansprakelijk, tenzij in geval van overmacht. Diefstal is geen overmacht, zeker niet wanneer blijkt dat de goederenbehandelaar nauwelijks voorzorgsmaatregelen getroffen had. De Algemene Logistieke Voorwaarden voorzien in een aansprakelijkheidsbeperking op basis van gewicht, met

een absoluut maximum per gebeurtenis. Dergelijke bepaling is niet strijdig met dwingend recht en tast niet de essentie en het nut van de overeenkomst aan.

F.S.

Hof van beroep Antwerpen (4de k.) 5 september 2016

Zaak: 2014/AR/1329

SCHIP EN SCHEEPVAART

Binnenvaart – Beschadiging boegschroef – Aansprakelijkheid beheerder waterweg – Bewijslast

NAVIRE ET NAVIGATION

Navigation intérieure – Endommagement du propulseur d'étrave – Responsabilité du gardien de la voie navigable – Charge de la preuve

Bij een manoeuvre ter hoogte van kaai 255 draait er een tros in de boegschroef van het mts. Louis, met schade tot gevolg. Het gebrek in de waterweg, en daarmee de aansprakelijkheid van de beheerder van de waterweg, wordt voldoende aangetoond door het feit dat onmiddellijk de havenautoriteiten werden verwittigd, waarna de dokmeester een dienstverslag opmaakte over de feiten. De locatie van de feiten is bovendien gekend als een plaats waar zich drijfvuil ophoopt. Het incident heeft zich ook slechts voorgedaan na lossing, dus toen het schip hoger in het water lag en de boegschroef zich dicht bij de oppervlakte en het drijfvuil bevond. Ten slotte is een schroefblokkering een onmiddellijk intredend feit, niet een toestand die zich gedurende langere tijd ontwikkelt.

F.S.

Hof van Cassatie 30 juni 2016

Zaak: C.16.0061.N, “Annette Essberger”

BEWAREND BESLAG

Beslag op schip – Schip waarop de vordering betrekking heeft

SAISIE CONSERVATOIRE

Saisie sur navire – Navire auquel la créance se rapporte

Dit arrest vormt een belangrijk keerpunt in de rechtspraak van het Hof van Cassatie die, sinds het arrest van 10 mei 1976 de “*Omala*”-doctrine wordt genoemd. In onze laatste bijdrage¹³ suggereerden wij dat het hof van beroep te Antwerpen, in het bestreden arrest “*Annette Essberger*” van 26 oktober 2015, het begrip “zeevordering” van artikel 1486 Ger.W. niet had geschonden omdat de beslaglegger zijn vordering (op grond van levering van brandstof aan het schip) niet had gekwalificeerd als persoonlijke vordering op de scheepseigenaar, en evenmin als vordering die, omwille van het bestaan van

^{10.} Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.

^{11.} Advocaat te Antwerpen.

^{12.} Advocaat te Antwerpen.

^{13.} M. CORNETTE en V. BEECKX, “Kroniek van het beslag op het schip waarop de vordering betrekking heeft”, *TBH* 2016, 544-559 en www.rdc-tbh.be.